

14.04-17.04.2020

TEMAT KOMPLEKSOWY: BAJKI I BAŚNIE

Dzień 1

Temat dnia: W BAJKOWEJ KRAINIE

Temat 1: „Zakupy mamy” – wprowadzenie litery „c”, „C” na podstawie wyrazu „cebula”.

„Zakupy mamy” – słuchanie opowiadania D. Kossakowskiej.

Obok domu Celiny i Melki stoi stragan. Jest on własnością pana Zygmunta. Mama dziewczynek często kupuje tam owoce i warzywa. Są świeże i dorodne. Dzisiaj mama wybrała się po zakupy z Celiną. Kupiła dwie cebule i trzy cytryny. Niedaleko straganu jest cukiernia, w której sprzedają przepyszne torty cytrynowe. Celina bardzo je lubi. Chętnie zjada też cukierki owocowe. Mama mówi, że Celina to wielki łasuch, dlatego zbyt często nie zachodzą do cukierni.

Rozmowa na temat opowiadania

- .- Co stoi obok domu Celiny i Melki?
- Czyją własnością jest stragan?
- Co mama kupuje u pana Zygmunta?
- Jakie są warzywa pana Zygmunta?
- z kim dzisiaj mama poszła po zakupy?- Co kupiła mama u pana Zygmunta?
- Co sprzedają w cukierni?
- Jakie słodczyce lubi Celina?
- Dlaczego mama nie zachodzi z Celina zbyt często do cukierni?

Wyszukiwanie na ilustracji przedmiotów, których nazwy zawierają głoskę „c”.

Karta pracy, cz. 3, s. 60.

Dzieci oglądają ilustrację i wymieniają nazwy zawierające głoskę c: cukierki, cebula, cytryna, cyrk, cena, cegły.

Wyeksponowanie wyrazu podstawowego – „cebula” oraz obrazka przed-stawiającego cebulę.

Analiza i synteza słuchowa wyrazu „cebula”.

- Wybrzmiewanie sylab i głosek.
- Wypowiadanie sylab połączone z klaskaniem
- .- Wypowiadanie kolejnych głosek wyrazu cebula.
- Liczenie głosek w wyrazie cebula.

Określenie położenia głoski odpowiadającej literze „c”.

- Podawanie wyrazów z głoską c w nagłosie (cena, cekiny, cyrk), śródgłosie (kocyk, plecak, ocet) i wygłosie (pajac, noc, owoc).
- Określenie rodzaju głoski c (spółgłoska).
- Wybrzmiewanie sylab w wyrazie połączone z tupaniem, uderzaniem o uda

Analiza i synteza wzrokowa wyrazu „cebula”.- Budowanie modelu wyrazu cebula z wykorzystaniem nakrywek czerwonych i niebieskich.

-Liczenie samogłosek i spółgłosek w wyrazie cebul

Prezentacja litery „c” drukowanej małej i wielkiej.- Pokaz litery c z alfabetu demonstracyjnego.

Ułożenie z białych nakrywek wyrazu „cebula”, a następnie zastąpienie literą „c” odpowiedniej nakrywki

Demonstracja litery „c” pisanej małej i wielkiej – porównanie jej z literą drukowaną.

- Pokaz pisania litery c, C bez liniatury
- zwrócenie uwagi na kierunek pisania.
- Omówienie miejsca zapisu litery c małej i wielkiej w liniaturze.- Analiza kształtu litery c, C.
- Ćwiczenia ręki przygotowujące do pisania – zaciskanie pięści, prostowanie palców, naśladowanie gry na pianinie, klaskanie
- .- Lepienie litery c pisanej małej i wielkiej z plasteliny

Nauka pisania litery „c”, „C”.

- Ćwiczenia w pisaniu litery c, C palcem w powietrzu, na dywanie, na blacie stolika, na plecach kolegi lub koleżanki.

Ćwiczenia w czytaniu tekstu.

Karta pracy, cz. 3, s. 60.

Temat 2: „Zakładka do książki”

wycinanie i przyklejanie elementów.

- „Czy znasz te książki?” – oglądanie książek.

Dzieci oglądają zgromadzone książki, określają ich rodzaj, wymieniają bohaterów bajek.

„Bajkowy bohater” – rozwiązywanie zagadek.

Była królewną, w lesie mieszkała.

I krasnoludkom pomagała.

(Śnieżka)

Kot to niezwykły, kot bajkowy.

Na głowie kapelusz, na plecach płaszcz nowy.

No i buty, długie czerwone
,z wielką dumą noszone.

(Kot w butach)

Miód to jego przysmak, z nim się nie rozstaje

.Dla Prosiaczka i Królika, też go czasem daje.

(Kubuś Puchatek)

)Mała dziewczynka

w czerwonej czapeczce i wilk z długimi uszami

.To bajka, którą od dawna znamy.

(Czerwony Kapturek)

„Mój ulubiony bajkowy bohater” – swobodne wypowiedzi dzieci.

Dzieci wypowiadają się na temat swoich ulubionych bajkowych bohaterów. Określają, czy to bohater filmu, czy książki. Mówią w jaki sposób można zaznaczyć w książce miejsce, w którym skończono czytanie.

Podanie tematu pracy, wyjaśnienie sposobu jej wykonania.

Dzieci na zajęciach wykonują zakładki do książek. Otrzymują przygotowane przez nauczyciela paski brystolu. z kolorowego papieru wycinają ozdoby (kwiaty, paski, figury geometryczne), które przykleją na zakładce. Zakładkę ozdabiają z obu stron. na górze zakładki robią dziurkaczem dziurkę i przewlekają kolorowy sznureczek

Dzień 2

Temat dnia: ZAJĄC W ROLI GŁÓWNEJ

Temat 1: „Zajac Feliks”

– słuchanie bajki Doroty Kossakowskiej.

„Zajac Feliks” – słuchanie bajki D. Kossakowskiej.

Stary las cicho szumiał swoją melodię. Brzozy drżały na wietrze, graby poruszały się w różne strony jakby tańczyły znany tylko sobie taniec. Nie-ruchome świerki dumnie spoglądały w górę. Promienie słońca przedzierały się przez bujne liście dębów. Tuż za lasem rozciągało się duże pole. Wśród wysokich traw rosnących przy polu mieszkał zajac Feliks wraz ze swoją rodziną. Swoje imię Feliks otrzymał po dziadku. Wszyscy w rodzinie opowiadali o odwadze dziadka Feliksa. Znana była historia jak to zajac Feliks przechytrył psy myśliwskie i uratował swego brata. Kiedy więc w rodzinie Szaraków przyszły na świat zajaczki, rodzice wiedzieli, że jeden z nich będzie miał na imię Feliks. I tak nasz bohater został Feliksem Od-ważnym. Odwagą wykazywał się Feliks już od urodzenia. Bardzo szybko zaczął wychodzić ze swojej kotlinki, aby wspólnie z mamą wybrać się na poszukiwanie pożywienia. Najlepsza koniczyna rośla na sąsiedniej łące. Soczysta, pachnąca i na tyle wysoka, że wcale nie było widać zajaca, który w niej siedział.

- Feliksie musisz być ostrożny – ostrzegała mama. Nikt nie może cię z-baczyć, ani lis, ani jastrząb. Lis Chytrus jest naszym wrogiem, jastrząb też nas nie lubi.

- Dobrze mammo, będę ostrożny – odpowiadał Feliks. Ale tak naprawdę wcale nie przejmował się tym co mówiła mama.

Każdego dnia oddalał się od mamy coraz bardziej. Wydawało mu się, że w innym miejscu jest ładniejsza koniczyna i bardziej soczysta trawa. Noi był bardzo ciekawy co znajduje się za wysokim płotem. Zauważył, że jest w płocie takie miejsce, przez które można przejść na drugą stronę.

- Muszę zobaczyć co tam jest – pomyślał Feliks.

Następnego dnia wczesnym rankiem, kiedy cała rodzina jeszcze spała, cichutko opuścił swoją kotlinkę i wyruszył na spotkanie przygody. Zapamiętał drogę do wysokiego ogrodzenia, bez trudu więc pokonał znaną mu trasę. Rozejrzał się dookoła. Panująca wokół cisza zachęciła Feliksa do działania. Przecisnął się przez dziurę w ogrodzeniu i znalazł się w cudownym miejscu, którego nigdy jeszcze nie widział. W równych rzędach rosły rośliny, których nie było ani na łące, ani na polu.

- Wyglądają smakowicie – powiedział cicho zając. Muszę spróbować jak smakują. Góra zielona, a to co jest w ziemi pomarańczowe. Feliks wbił swoje ostre ząbki w słodziutką marchewkę. Zjadł jedną, potem drugą. Poczuł, że jego brzuszek jest pełny. Najedzony zajączek lubi odpocząć.

- Mała drzemka nie zaszkodzi mi – pomyślał Feliks.

Ułożył się wygodnie pod dużym liściem dyni i zasnął. Śniło mu się, że skacze po łące, zjada kwiaty rumianków i koniczyny. Słucha radosnego świergotu ptaków i bzyczenia pracowitych pszczoł zbierających nektar z kwiatów. Przewrócił się na drugi bok, żeby schować się przed promieniami słońca, które łaskotały go w nos. Beztroskie odpoczywanie Feliksa przerwał nieprzyjemny hałas. Zając zerwał się na równe nogi. Zobaczył nadbiegającego z oddali dużego zwierzaka. Nie był to lis, ani jastrząb, przed którymi ostrzegała mama. Biegł szybko w stronę Feliksa i głośno szczekał. Feliks zrozumiał, że pies nie jest jego przyjacielem i najlepszym wyjściem z trudnej sytuacji będzie ucieczka. Zaczął biec ile sił w nogach.- Gdzie jest ta dziura w płocie? – krzyczał rozpaczliwie Feliks.

Biegał w prawo, w lewo, zawracał i jeszcze raz próbował znaleźć otwór, przez który dostał się do ogrodu. Pies biegł tuż za nim i głośno szczekał. Feliks w ostatniej chwili znalazł drogę ucieczki. z wielką siłą uderzył w płot. Udało mu się uciec za ogrodzenie, ale silne uderzenie pozostawiło ślad na jego łapie. Przenikliwy ból przeszył łapę Feliksa. Zatrzymał się, bo wydawało mu się, że nie da rady biec dalej. Łzy napłynęły do jego wielkich oczu, chciał jak najszybciej znaleźć się w swoim domu. Ciągłe słyszał szczekanie psa, widział jego groźne zęby. Zobaczył też nadchodzącego w jego stronę człowieka. Wiedział, że

musi jak najszybciej opuścić to miejsce. Przewyciężając ból pobiegł w stronę pola. Wydawało mu się, że droga nigdy się nie skończy. Kiedy zmęczony i obolały dotarł do swojej kotlinki, widok jego rodziny sprawił mu ogromną radość.

- Mamo, tak się bałem, że już was nie zobaczę – wyszeptał Feliks. Pies był straszny, miał duże zęby i głośno szczekał. Chyba skręciłem łapę...Mama zajęczyca przytuliła synka. Była szczęśliwa, że wrócił do domu, ale po chwili popatrzyła na niego groźnie i powiedziała:

- Feliksie, musimy poważnie porozmawiać. Naraziłeś się na niebezpieczeństwo, mogłeś stracić życie. nie słuchałeś moich ostrzeżeń, zapomniałeś o wszystkich zasadach.

- Mamo, chciałem być odważny tak jak mój dziadek. Przecież jestem Feliks Odważny

.- Feliksie, musisz jeszcze nauczyć się wielu rzeczy. Przede wszystkim tego, że należy słuchać mamy. Nieposłuszeństwo nie wychodzi na dobre. Mam nadzieję, że zrozumiałeś swój błąd, a boląca łapka będzie przestrożą. Myślę, że wyrośniesz na mądrego i odważnego zająca.

- Tak mammo - wyszeptał Feliks i poczuł że sen nadchodzi wielkimi krokami, a on nie ma siły żeby z nim walczyć.

- Dobranoc, urwisie – powiedziała mama – kolorowych snów o pięknych ogrodach...

Rozmowa na podstawie bajki.

- Gdzie mieszkał zając Feliks?

- Kto z przodków zająca miał na imię Feliks?- z czego słynał dziadek Feliksa?

- Przed kim mama ostrzegła Feliksa?

- Dokąd wybrał się samodzielnie Feliks?

- Jakie warzywa zobaczył w ogrodzie zając?

- Gdzie odpoczywał Feliks po zjedzeniu marchewki?

- Co przyśniło się Feliksowi?

- Kto przerwał beztrioskie odpoczywanie Feliksa?
- Co zrobił Feliks?
- Co stało się z łapą zająca podczas ucieczki przed psem?
- Co poczuł Feliks, gdy zobaczył swoją mamę?
- Co mama powiedziała Feliksowi

„Jaki był zając Feliks?” – swobodne wypowiedzi dzieci.

Dzieci wypowiadają się na temat cech charakteru zająca. Nauczyciel zwraca uwagę na brak posłuszeństwa wobec rodziców i konsekwencje takiego postępowania.

Dzieci wspólnie z nauczycielem formułują wniosek, że należy słuchać rodziców.

Temat 2: „Szukamy rymów”

– zabawa dydaktyczna.

„Gdzie są rymy” – zabawa słowna.

Nauczyciel mówi krótkie rymowanki, a dzieci wskazują wyrazy rymujące się. Następnie dzieci wymyślają swoje wyrazy rymujące się.

Koło rzeki chodzi kaczka,
jest zmęczona nieboraczka.
Baran zjada smaczną trawę,
Ma ochotę na zabawę.
Krasnoludki podskakują,
zaraz obiad przygotowują.
Gąski pasą się na łące,
a słońce przygrzewa gorące

„Wybierz wyrazy rymujące się” – ćwiczenie językowe.

Dzieci wskazują, które wyrazy rymują się.

koń – zegarek – słoń

sowa – kamień – głowa

kapusta – langusta – rower

szyba – ryba – tygrys

mapa – noga – kapa

„Połącz wyrazy rymujące się” – Wyprawka, s. 28.

Wytnij obrazki i ułóż w pary tak, aby ich nazwy rymowały się.

taczka – kaczka

dach – strach

chmury – góry

piórko – biurko

sok – smok

mak – hak

schody – lody

Dzień 3

Temat dnia: RYCERZE I KSIĘŻNICZKI

Temat 1: „Rycerz i księżniczka”

– konstruowanie gry planszowej.

Ćwiczenia w liczeniu.

Dzieci liczą swoje palce, dotykając każdym do policzka, nazywają palce: mały, serdeczny, środkowy, wskazujący, kciuk

Rozwiązywanie zadań.

Nauczyciel przygotowuje sylwety rycerzy. Mówi zadanie i zawiesza odpowiednią ilość sylwet.

- 5 rycerzy wybrało się na wyprawę do lasu. po drodze dołączyło do nich 2 rycerzy. Ilu rycerzy było razem?
- 10 rycerzy wracało z turnieju. 4 zatrzymało się na odpoczynek, a pozostali pojechali dalej. Ilu rycerzy pojechało dalej?

Konstruowanie gry.

Nauczyciel podaje tytuł gry: „Rycerz i księżniczka”, dzieli dzieci na zespoły. Każdy zespół otrzymuje arkusz szarego papieru, na którym narysowane są dwie równoległe linie, mazaki, klocki do odmierzania płytek chodniczka, kostkę do gry, pionki, obrazki. Dzieci wykonują następujące czynności:

- odmierzają klockiem i rysują mazakiem płytki chodniczka
- przyklejają napis start na początku chodniczka i napis meta na końcu chodniczka.
- wyznaczają na trasie miejsca przygód rycerza w drodze do księżniczki, np. spotkanie ze smokiem, duży deszcz, który utrudnia podróż, spotkanie innego rycerza, który pomaga przejść przez las itd.

Rozegranie gry.

Dzieci rzucają na zmianę kostką, liczą oczka na kostce, odliczają odpowiednią ilość pól przesuwając się do przodu. Uwzględniają wszystkie ustalone wcześniej miejsca, w których rycerz przesuwa się do przodu, czeka lub cofa się.

Temat 2: „Sprawne krasnoludki”

ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 31

1. Czynności organizacyjno – porządkowe:

- Zbiórka, powitanie, sprawdzenie obecności i gotowości do zajęć

2. Część wstępna:

Zabawa ożywiająca: Dzieci ćwiczą na bosy.

Dzieci dobierają się w pary. Nauczyciel podaje części ciała, którymi można dotknąć podłogi i tak np. 3 ręce i 2 nogi (dzieci w parze przyjmują określoną pozycję).

Przykłady haseł: - plecy i brzuch, 2 nogi 2 ręce, pupa kolano i 1 ręka, 4 łokcie i 4 pięty, 2 łokcie i 4 kolana, 2 głowy 2 kolana, pupa 2 stopy 1 ręka, 3 stopy 1 łokieć, itp.

3. Część główna:

Dzieci na parę pobierają 1 szarfę i ustawiają się twarzą do siebie w odległości 50 cm. - dziecko, które ma szarfę w dłoniach przekłada ją dookoła bioder z ręki do ręki najpierw w prawą stronę, potem w lewą (3 kółka w prawą stronę i 3 w lewą stronę). W tym samym czasie drugie dziecko z pary stoi w rozkroku, ramiona w górze i wykonuje lekkie skłony tułowia na boki- dziecko z szarfą przekłada szarfę pod uniesionym kolanem prawej nogi, potem lewej (po 6 razy na nogę) W tym samym czasie drugie dziecko wykonuje krążenia bioder w prawą stronę 5 razy i w lewą stronę 5 razy- dzieci w siadzie skrzyżnym plecami do siebie. Jedno z nich trzyma na-piętą w dłoniach szarfę. W tym samym czasie dzieci podnoszą w górę ręce i nad głowami przekazują sobie szarfę. Następnie opuszczają ramiona w dół i powtarzają ćwiczenie. Dzieci przekazują szarfę 12 razy- w siadzie ugiętym, twarzą do siebie, pomiędzy stopami leży szarfa, pal-ce stóp oparte o brzeg szarfy

:a) dzieci przesuwają szarfę po podłodze. Pierwsze dziecko od siebie, a w tym samym czasie drugie dziecko do siebie i na odwrót, ćwiczenie powtarzamy 10 razy

,b) ćwiczenie jak wyżej, tylko każde z dzieci stara się przeciągnąć szarfę na swoją stronę,

c) dzieci chwytają szarfę palcami stóp i próbują podnieść ją razem do góry

,d) dzieci w siadzie prostym na odległość szarfę, szarfa zaczepiona o grzbiety stóp. Dzieci w zgięciu grzbietowym stóp starają się przeciągnąć szarfę na swoją stronę

.4. Część końcowa:

Ćwiczenie oddechowe:

W marszu dookoła sali dzieci wykonując wdech, wznoszą ramiona bokiem w górę i idą na palcach. Wydech, opust ramion przodem w dół i idą na całych stopach. Ćwiczenie powtarzamy kilkakrotnie. Dzieci odkładają szarfy w określone przez nauczyciela miejsce

Dzień 4

Temat dnia: MALI ILUSTRATORZY

Temat 1: „Ilustracja do bajki ”

– rysowanie kredkami pastelowymi.

„Z czego składa się książka?” – wypowiedzi dzieci

Dzieci ustalają wspólnie z nauczycielem, że w książkach dla dzieci jest tekst do czytania i ilustracje wiążące się z treścią książki.

„Zając Feliks” – przypomnienie treści bajki.

Dzieci opowiadają bajkę o zającu Feliksie. Ustalają jakie ilustracje można wykonać do tekstu.

Temat 2: „Sprawne krasnoludki”

– ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 31

PROPOZYCJE ZAJĘĆ POPOŁUDNIOWYCH:

- „Królewna Śnieżka” – słuchanie baśni czytanej przez rodzica.

Dobro i zło” – rozmowa na podstawie bajki.

Wypowiedzi dzieci na podstawie bajki. Ocena postępowania bohaterów.

- **Karta pracy, cz. 3, s. 61.**

Zaznacz w wyrazach litery c C. Powiedz czy c to samogłoska, czy spółgłoska. Pokoloruj litery używając odpowiedniego koloru.

- **Karta pracy, cz. 3, s. 61.** Pokoloruj tyle okienek, ile głosek słyszysz w nazwach rysunków
- „Księżniczka na ziarnku grochu” – słuchanie baśni H. Ch. Andersena. Rozmowa na temat wysłuchanej baśni.
- **Karta pracy, cz. 3, s. 62.** Narysuj przedmioty, których nazwy rozpoczynają się na głoskę c. Do-kończ szlaczki.
- **Karta pracy, cz. 3, s. 63.** Ćwiczenia w pisaniu litery c, C po śladzie. Dzieci chętne ćwiczą pisanie litery w liniaturze bez wzoru.
- układanie puzzli
- „Bajkowy obrazek” – zabawa twórcza. Dzieci siedzą w kole w małych zespołach. Każdy zespół ma do dyspozycji jedną kartkę formatu A3 i kolorowe mazaki. Jedno dziecko rozpoczyna rysowanie, a kolejne dzieci dorysowują swoje elementy tak, aby powstał bajkowy obrazek.
- **Karta pracy, cz. 3, s. 64.** Z jakich bajek pochodzą przedstawieni na obrazkach bohaterowie?
- „Jak to w bajkach” – rytmizowanie rymowanki A. Olędzkiej.

W bajkach dużo jest postaci,

są te dobre i są złe.

Lecz pamiętaj przyjacielu,
z bajki dużo uczysz się.

„Czego możemy nauczyć się z bajek?” – rozmowa kierowana.
Rozmowa na temat rymowanki. Próby odpowiedzenia na pytanie:
Czego możemy nauczyć się z bajek?

- **Karta pracy, cz. 3, s. 65.** Narysuj bohatera swojej ulubionej bajki.
- **Karta pracy, cz. 3, s. 66.** Pokoloruj zamek według wzoru.
- „Odgłosy lasu” – zabawa twórczo – ortofoniczna. Dzieci zastanawiają się jakie odgłosy można usłyszeć w lesie i przez kogo są one wydawane. Następnie demonstrują je.

Np. pohukiwanie sowy – hu hu

szum drzew – szszsz

pukanie dzięcioła – stuk puk

śpiew ptaków – ćwir, ćwir

- „Jaka to bajka?” – prawda czy fałsz

Nauczyciel mówi informacje na temat znanych dzieciom bajek. Dzieci kiedy usłyszą zdanie prawdziwe – podnoszą obie ręce do góry, a kiedy zdanie będzie fałszywe chowają ręce za siebie.

Np. Królewna Śnieżka opiekowała się ośmioma krasnoludkami.

Czerwony Kapturek szedł przez las do domu dziadka.

Wróżka podarowała Kopciuszkowi karetę z dyni.

Brzydkie kaczątko zamieniło się w łabędzia.

Trzy małe świnki mieszkały w zamku.

Księżniczka spała na ziarnku maku.

- **Karta pracy, cz. 3, s. 67.** Gdzie ukryły się litery c. Pokoloruj je na dowolny kolor.